

TRINH NỮ HIẾN DÂNG MẠNG SỐNG CẦU CHO LINH MỤC

... Vào một năm trong thế chiến thứ hai 1939-1945, chiến trường miền Bắc nước Pháp đỏ rực lửa. Dân chúng chạy lánh nạn, tuôn đổ xuống miền Nam, phần đông là đàn bà con trẻ. Trong số các thanh thiếu niên di cư, nổi bật Catherine, trinh nữ 17 tuổi.

Catherine mồ côi cả cha lẫn mẹ và được bà dì bảo bọc nuôi dưỡng. Cô đẹp cả bên ngoài lẫn bên trong. Cô gái như đóa hồng, tươi nở dưới ánh nắng mặt trời. Mọi chàng trai trong xứ đạo - nơi cô đến trú ngụ - đều yêu thầm nhớ trộm cô thiếu nữ. Catherine giống một bông hoa trắng tinh, ai ai cũng thích ngắm nhìn, nhưng không ai dám chạm tới!

Chẳng mấy chốc, Catherine gây được ảnh hưởng lớn nơi giới trẻ. Cô gái thật giản dị và dịu hiền. Mọi người mến phục cô. Trong các sinh hoạt cộng đoàn, trẻ em quần quít bên cô. Đối lại, cô cũng hết lòng yêu thương chăm sóc chúng. Cô tham dự Thánh Lễ và rước lễ mỗi ngày, nhưng không tỏ dấu muốn đi tu. Một hôm, cô cho Cha Sở biết cô sẽ lập gia đình và mong ước sinh hạ một đàn con đông đúc, khoảng 12 đứa! Cô đặc biệt kính mến Đức Mẹ MARIA. Do đó, ngày Cha Sở loan tin tổ chức cho giới trẻ một cuộc hành hương Lộ Đức, Catherine vui mừng không kể xiết! Xin nhường lời cho Cha Sở.

Buổi chiều trước ngày hành hương, Catherine đến gặp tôi và báo tin Jean-Claude - chàng trai trong xứ đạo - ngỏ lời cầu hôn. Tôi hỏi:

- Phần con, con có nhận lời không?

Catherine trả lời:

- Thưa Cha có! Nhưng con nói với Jean-Claude là con sẽ trả lời dứt khoát sau chuyến hành hương Lộ Đức.

Riêng tôi, lúc đó có một nỗi buồn thật lớn. Cha Phó của tôi là Linh Mục trẻ. Từ ít lâu nay ngài dan díu với một phụ nữ .. Cho đến một ngày, ngài báo cho tôi biết - qua một bức thư - ngài ra đi theo tiếng gọi của con tim, từ bỏ chức vụ Linh Mục. Suốt đêm ấy, tôi không tài nào chợp mắt được vì quá buồn!

Ngày hôm sau, chúng tôi lên đường hành hương Lộ Đức. Các thanh niên thiếu nữ ngoan đạo của tôi thật vui mừng. Chúng ca hát đọc kinh suốt lộ trình dẫn đến Lộ Đức. Khi đặt chân đến Trung Tâm Thánh Mẫu, mọi trái tim như ngừng đập. Tất cả cảm nghiệm tình thương và sự hiện diện dấu ái của Hiền Mẫu Thiên Quốc. Không ai bảo ai, mọi người đến ngay Hang Đá kính viếng Đức Mẹ MARIA. Catherine quỳ lại đây cầu nguyện hàng giờ. Cô gái như có trăm ngàn câu chuyện phải nói, phải kể cho Đức Mẹ nghe. Rồi cô theo các bạn đi xưng tội. Sáng hôm sau tôi dâng lễ trước Hang Đá Đức Mẹ Lộ Đức.



Trên đường về, các bạn trẻ ca hát vui mừng vì thỏa mãn ước nguyện. Riêng Catherine, cô thiếu nữ giữ tình lặng, như lòng đang chịu nặng một ưu tư rộng lớn nào đó! Tôi để ý thấy rõ Catherine đổi khác. Nhưng trong tư cách Linh Mục, tôi tôn trọng sự kín ẩn của các linh hồn. Một tuần sau, tôi nhận được lá thư của Catherine. Nguyên văn bức thư như sau:



.. Thưa Cha, con xin tỏ bày một sự thật. Con đã từ chối lời cầu hôn của Jean-Claude. Trước khi đi Lộ Đức, con nghĩ sẽ nhận lời. Nhưng khi đi Lộ Đức về, con không kết hôn nữa. Lý do như thế này. Tại Lộ Đức, con xưng tội với vị Linh Mục cao niên. Cha bỗng bật khóc và nói: "Con ơi, con phải cầu nguyện và hy sinh cho người tội lỗi!" Sau khi ban phép giải tội, Cha còn nói: "Con à, Cha trao phó cho con một Linh Mục đang gặp hiểm nguy. Con hãy cầu xin Đức Mẹ MARIA cứu vị Linh Mục này!" Do đó, sau Thánh Lễ, con đã cầu nguyện thật nhiều cho vị Linh Mục ấy. Chính lúc này đây, con nghe rõ tiếng Đức Mẹ hỏi con: "Con có bằng lòng dâng hiến đời con cho vị Linh Mục này không?" Con do dự một chút. Con rất yêu sống. Nhưng con chỉ do dự trong chốc lát thôi. Bởi vì, đâu ai có thể từ chối cùng Đức Mẹ??? Thế là con "THƯA Vâng" với Đức Mẹ MARIA. Và bây giờ, con không có quyền kết hôn nữa. Jean-Claude rất buồn. Sau khi con qua đời, xin Cha giải thích lý do cho anh. Đức Mẹ cho con hiểu nhiều điều khác, nhưng nhất là: "Chúng ta chỉ có thể cứu các linh hồn bằng giá mắc mỗ của hy sinh mà thôi". Con xin cảm ơn Cha và vĩnh biệt Cha. Ký tên Catherine.

Thú thật, ban đầu tôi coi nhẹ nội dung bức thư, vì cho rằng, đây chỉ là bông bột của tuổi trẻ! Nhưng rồi chuyện xảy ra thật. Chỉ vài tháng sau, đang dồi dào sức khỏe, Catherine bỗng lâm trọng bệnh. Bác sĩ cho biết cô gái không thoát hiểm nghèo. Catherine chịu bệnh cách anh dũng và nêu gương sáng cho mọi người. Một hôm, cô ranh mãnh thưa với tôi:

- Cha thấy không, Đức Mẹ MARIA nói với con thật, chứ không phải con tưởng tượng đâu!

Và Catherine êm ái trút hơi thở cuối cùng sau thời gian ngắn thọ bệnh. Cái chết lành thánh của cô trinh nữ đoan trang cho tôi hiểu:

- Catherine dâng hiến cuộc đời để cứu các Linh Mục, bị sa ngã vì một người đàn bà!

... "Này Em Gái của anh, người yêu anh sắp cưới, Em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước niêm phong, là địa đàn xanh non mằm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đỉnh hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống" (Sách Diễm Ca 4,12-15).

(Maria Winowska "Du Sang sur les Mains", Editions Saint Paul, 1988, trang 109-117)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt